

## بسم الله الرحمن الرحيم

یادبود 99همین سال سقوط دولت خلافت؛ تعهدی که بر ما لازم می‌سازد تا برای بازگردانیدن خلافت راشده بر منهج

نبوت کار کنیم!

(ترجمه)

یادبود 99همین سال ویران شدن کاخ بزرگ، مادر مهربان، پاسبان اسلام و حمایت‌گر مسلمانان فرا رسیده است. حالت مان عیان است و نیاز به بیان ندارد. هیچ چیزی جدیدی رخ نداده و هیچ گذشته‌ای محو نگردیده. تا هنوز مسلمانان در دشواری و رنج زندگی می‌کنند، دشمنان از هر سمت و سو بر آنان هجوم می‌برند، خائنان به تعقیب و پیگیری مخلصین می‌پردازند و مانع کسانی می‌شوند که برای عزت بخشیدن این دین کار می‌کنند.

آری! کار برای تغییر به‌گونه روبه‌رشد و فزاینده جریان دارد. بیداری و فهم امت بیشتر و وسیع گردیده؛ اما تاکنون دولت بازگردانیده نشده است. فجایع بر مسلمانان همانند سیل‌های ویرانگر و مهلک فرود می‌آید. بدی‌ها (جنگ علیه مسلمین) نه متوقف گردیده و نه آرام گرفته و هم‌چنان خوبی‌ها (آرامش و امنیت مسلمین) نه از آن ناامیده شده‌ایم و نه آسان گردیده، این جنگ همیشگی‌ست؛ اما جنگی‌ست تحمیلی و قربانیان آن همیشه مسلمانان است.

چین بر شکستن شوکت و عظمت مسلمانان اویغور پا فشاری دارد؛ مسلمانانی که زیستن تحت چتر اشتراکیت کافر را رد نموده و به زندگی نمودن طبق احکام دین‌شان اصرار ورزیده‌اند. تنها کاری که چین می‌توانست انجام دهد، این بود که به مجبور ساختن و به زانو در آوردن‌شان بپردازد و آنان را وادار به مخالفت احکام دین اسلام کرد؛ طوری که مسلمانان را از روزه و نماز منع نموده و بر آنان خوردن غذاهای حرام را تحمیل نمودند؛ حتی زنان را از پوشانیدن بدن‌شان و پوشیدن جلیباب و چادر/شال گردن منع نمودند و آنان را در اردوگاه‌های دسته‌جمعی برای قبولاندن ذلت و مقهوریت، بازداشت نمودند. نه تنها این، بلکه اطفال مسلمانان را اختطاف نموده و از خانواده‌ی‌شان دور نمودند تا از خانواده خود به دور و بر فکر اشتراکیت پرورش، تربیت و بزرگ شوند و این‌که ارتباط‌شان از اسلام به طور کامل قطع شود. خون‌های بسیاری را ریختانده‌اند و صداهای کمک‌خواهی‌شان از شدت شکنجه و مجبوریت گرفته و ستبر شد؛ اما بی‌پاسخ...

در کشمیر، زخم تازه‌ی اسلام، مدام فاجعه ادامه دارد؛ طوری که مسلمانان نه به زندگی نمودن طبق احکام گاوپرستان رضایت دارند، و نه آنان مسلمانان را می‌گذارند که طبق احکام دین‌شان زندگی کنند. در حالی که مسلمانان کشمیر بر آزاد شدن و رهایی از استعمار هندو و جنایت‌هندوها در حق‌شان اصرار دارند. هیچ سرزمین مسلمانان نیست که برای یاری اهل کشمیر و آزاد نمودن‌شان دست به کار شود. در حالی که حکام مسلمانان از یاری اهل کشمیر بی‌خبر بودن‌شان را جلوه می‌دهند. دولت هندو بر سائر مسلمانان در تمام هند قُلدری و زورگویی می‌کند و می‌کوشد تا از دست مسلمانان خلاص شود؛ طوری که یک سلسله تغییرات را در قانون تابعیت/شهروندی اعمال نمود تا کشور هند را به کشور هندوییزم مبدل نماید. این قانون مسلمانانی را که در هند سکونت دارند و

از ریشه پاکستان و بنگلادیش و افغانستان هستند، از حق زندگی کردن در سرزمین‌شان و سرزمین آبائی‌شان محروم می‌سازد و از تابعیت هندوستان محروم می‌گرداند. در حالی که برای غیرمسلمانان و پیروان ادیان دیگر و ملیت‌های دیگر اجازه می‌دهند که تابعیت هندوستانی را بدون هیچ مانعی بدست آورند. مسلمانان هندوستان بی‌خرد نیستند و خوب می‌دانند که قانون تغییر داده شده آنان را هدف قرار می‌دهند و موجودیت‌شان را در سرزمین‌شان - که قهرمانان مسلمان 14 قرن قبل آن را فتح نموده اند- هدف قرار می‌دهد و هیچ کس مستحق‌تر از ایشان برای سکونت در این سرزمین اسلامی غصب‌شده نیستند. بلی، به دلیل این که آنان می‌دانستند که هدف قرار می‌گیرند، بر ضد تغییر قانون تابعیت، دست به اعتراض زدند و قیام کردند. پاسخ دولت هندو آشکار کننده‌ی نیت‌های کینه‌توز هندوها و افشا کننده چهره‌ی کثیف‌شان بود؛ زیرا مسلمانان را از همان روز مورد نسل‌کشی‌ای قرار دادند که تاریخ مثال آن را شاهد نبود. به جز در سرزمین‌هایی که سائر مسلمانان در آن هدف قرار می‌گیرند؛ مثل میانمار، آفریقای مرکزی، چین و از همه قبل چین و کوزوو، بوسنی، هرزگوین در قرن گذشته...

اما در سرزمین‌های مسلمانان به عنوان قیمت تلاش نمودن برای آزاد شدن از ظلم و سرکشی و تقاضای‌شان به بازگرداندن حکم بر اساس اسلام؛ طوری که عدالت در حکومت‌داری، کرامت و شرافت افراد و عزت اسلام و مسلمانان فراهم باشد؛ خون‌ریزی‌ها در سوریه، لیبیا، یمن، مصر تا هنوز می‌جوشد و سرازیر می‌شود. اما حکام از استجابت به این درخواست‌ها و ادعاها دور استند و تنها کاری که آن‌ها انجام دادند، این بود که مردم را با مجازات و کشتار از پا در آوردند و به بمباردمان، آواره نمودن اجباری، پناهجویی، دست‌گیری و سپس محکوم نمودن ده‌ها تن پس از ده‌ها تن به اعدام، اقدام نمودند تا این که مردم از شمار قربانیان بمباردمان و اعدام‌ها، علاوه بر شمار مهاجرین و پناهجویان خسته شدند...

فاجعه و مصیبت مسلمانان به این منحصر نمی‌گردد؛ چون پناهجویان مسلمان به ذلت کشانیده شده و تحقیر می‌گردند و حتی مورد قتل و کشتار قرار می‌گیرند. بنگلادیش نه با برادر میانمار خود کمک و یاری می‌کند و نه هم با پاکستان برای کمک و یاری برادران خود در هند و کشمیر دست خود را یکی می‌کنند. موضع‌گیری حکام ترکیه، اردن، لبنان، عراق، مصر و سائر سرزمین‌های اسلامی در قبال پناهجویان سوری و غیرسوری، که از بمباردمان و کشتار در سرزمین‌شان فرار نموده‌اند و به طرف برادران خود عازم شده‌اند و از آنان امان و پناه می‌خواهند، تفاوتی ندارد! این که حکومت‌ها نمی‌تواند آنان را کمک کنند، این نادرست است، حد اقل آنان را باید به آغوش می‌گرفتند و خرچ‌شان را می‌پرداختند؛ اما ابداً چنین نمی‌کنند. حکومت‌های فاسد و مزدور از خدمت کردن به مسلمانان خودداری می‌کنند؛ بلکه به مشکلات‌شان می‌افزایند؛ در حالی که وارد شدن پناهجویان را به سرزمین‌شان نمی‌پذیرند و کرامت کسانی را که از مجبوری وارد آن گردیده، زیر پا می‌گذارند و یا آنان را طرد/اخراج نموده و با ادامه ارسال نمودن‌شان به سوی کشورهای غربی فاجعه پناهجویان و مهاجرین را ادامه و گسترش می‌دهند. زیرا علاوه بر مرزهایی که استعمار میان سرزمین‌های مسلمانان وضع نموده و در اطراف آن پاسبان، محافظ و کارمندان، مقرر نموده‌اند، مسلمانان در سرزمین اسلام بیگانه و ناخوش‌آیند گردیده‌اند و حتی این مصیبتی‌ست که به طریقه‌ی ممکن باید از شر آن خلاص شده تا آن که دیگر این مصیبت ادامه نیابد!

به طور بسیار خلاصه حالت‌مان را از زمان فروپاشی دولت مان - که بعد از آن یتیم‌هایی بر سفره‌های پست‌صفتان گشتیم، بیان نمودم.

حالت ما چنین است، آیا نباید برای خلافت اشک بریزیم، سقوط دهنده‌ی آن را لعنت کنیم و برای یادآوری آن و گرفتن رهبری امت در کار نمودن به بازگرداندن آن - خلافت- جان و مال خود را به خرج دهیم؟! چرا نه! قسم به الله حالت ما چنین کار و بالاتر از این را از ما انتظار دارد.

برای این که روحیه امت را تضعیف نه کنم و عدم خوش‌بینی را در میان امت پخش نکنم، توجه شما را به این جلب می‌کنم که آن چه را از حالت امت بیان نمودم، هر بیننده با چشم غیرمسلح (بی‌طرف) بدون توجیه و توضیح مشاهده می‌کند. اما بخش دومی که خوش‌بینی و امید را در زمینه تغییر و نهضت (بیداری) به اذن الله -سبحانه و تعالی- در بر دارد، باید مورد تأمل، پژوهش و تمرکز قرار گیرد و این چیزی است که آن را جز کسی که به امور عموم مردم توجه داشته و واقعیت‌های جوامع و اسباب تأثیرگذار در تغییر جوامع را پژوهش می‌کند، کسی دیگر نمی‌بیند. آنان با چشم محقق (جستجوگر) می‌بینند که سرزمین‌های اسلامی در حالت تحمل درد زایمان هستند، سختی‌های رسیدن به پیروزی را متحمل می‌شوند و دعوت‌گرانی که برای آوردن تغییر و بیداری امت کار می‌کنند، افکار عمومی را به طور قابل ملاحظه تحت تأثیر خود قرار داده‌اند. سطح ثقافت -فهم و درک- امت را بلند برده، حتی واضح گردیده است که درخواست‌های امت از بهبودی زندگی به فروپاشی (سقوط) نظام‌های حاکم و بازگرداندن اسلام... تغییر نموده است. شاید این چیزی است که غرب را وادار به این کرده که واقعیت‌های اسلام را با چشم عقاب‌گونه خود کنترل نمایند. بناءً چیزی را می‌بیند که عام مردم نمی‌بینند؛ دگرگونی را که در میان امت واقع می‌شود، می‌بیند و تمام تغییراتی را که در فهم و دیدگاه عموم امت رخ می‌دهد، با ترازوی دقیق سنجش می‌کند.

بنابر این، غرب را می‌بینیم که حکام را بر ضد حزب التحریر جمع و تحریک می‌کند و کوشش می‌کند که تمامی دروازه‌هایی را که امکان می‌رود از آن نصرت و پیروزی آید و بیداری و نهضت متحقق شود، ببندد. زیرا از ازبکستان تا افغانستان تا عراق تا سوریه تا مصر و سودان بر علاوه پاکستان و تمامی سرزمین‌هایی که غرب پیش‌بینی می‌کند که امکان دارد خلافت در آن‌جاها اعلان و دولت اسلام برپا شود، غرب کافر آن کشور را از مشروعیت بین‌المللی خارج دانسته و آن را پرورشگاه تروریستان اعلان می‌نماید. بر آن سرزمین‌ها با شدت کامل هجوم می‌ورزند؛ طوری که بر بعضی آن سرزمین‌ها با تمام نیروی خود یورش می‌برند و آن سرزمین‌ها همانند عراق، افغانستان، سوریه اشغال نموده و کاملاً ویران می‌سازند. بعضی آن سرزمین‌ها را تحت محاصره قرار داده و آن‌ها را تحت اسلحه نیروهای خود قرار داده و پیمان‌های بین‌المللی را برای از بین بردن مخزن‌های قدرت، ظرفیت و منابع آن برپا می‌دارد تا جلو کارکنان خلافت را گرفته و نگذارند آنان دولتی را بنه‌ان کند که به اسلام حکم می‌کند.

غرب دشمنی خود را با حزب التحریر علنی و آشکارا نمی‌سازد و حتی نام آن را به ندرت به زبان می‌آورد؛ اما شباب آن را هدف قرار می‌دهد و مزدوران و پیروان خود را در سرزمین‌های اسلامی بر آنان قدرت و توان می‌بخشد تا بتوانند آنان را بترسانند که آنان سکوت اختیار نمایند؛ بر آنان فشار می‌آورند و آنان را در تنگنا قرار می‌دهند تا ناامید شوند.

هان! کفار و مزدوران و پیروان شان سخن آخر مان را باید بشنوند و بدانند:

مایانی که در حزب التحریر هستیم و در این یادبود 99همین سال سقوط و فروپاشی دولت خلافت به امت وعده قطعی می دهیم که هرگز آرام نمی نشینیم! هرگز نرمی نمی کنیم و سر تسلیم فرود نمی آوریم تا آن که خلافت را بار دوم بر منهج نبوت و راشده بر نگردانیم...! نه حيله مکاران هرگز ما را متوقف می تواند و نه کینهی کینه توزان؛ زیرا کسی که الله سبحانه و تعالی با او باشد، از بنده نمی هراسد و کسی که پیش او وعده الله سبحانه و تعالی و بشارت رسول الله صلی الله علیه وسلم باشد، تهدیدات و هشدارها و تحت پیگیری قرار دادن ها و قتل و کشتارها آنان را نمی تواند ضعیف کند. آنان را پراکنده ساخته نمی تواند؛ بلکه با قرار گرفتن در تنگنا، پافشاری بر فکر بیشتر می گردد و با پیگیری رسوخ و ثبات افزایش می یابد تا آن که وعده الله با نصرت و پیروزی و قدرت بخشیدن متحقق شود، و این به اذن الله - سبحانه و تعالی - نزدیک است؛ زیرا برپایی دولت اسلامی برای کسی که نیت خود را برای الله خالص ساخته و برای نصرت و یاری این دین عظیم بسیار تلاش کند، وعده ی ست قطعی، الله سبحانه و تعالی فرموده است:

﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ [نور: ۵۵]

**ترجمه:** الله به کسانی از شما که ایمان آورده و اعمال صالح انجام داده اند، وعده می دهد که قطعاً آنان را حکمران - خلیفه - روی زمین خواهد کرد، همان گونه که به پیشینیان آنها حکمرانی - خلافت - روی زمین را بخشید. دین و آیینی را که برای آنان پسندیده، پابرجا و ریشه دار خواهد ساخت و ترس شان را به امنیّت و آرامش مبدل می کند، آن چنان که تنها مرا می پرستند و چیزی را شریک من نخواهند ساخت و کسانی که پس از آن کافر شوند، آنها فاسقان اند.

13 رجب 1441 هـ.ق

8 مارچ 2020 م

نویسنده: اسماء الجعبه

برای دفتر مرکزی مطبوعاتی حزب التحریر

مترجم: حمزه "پارسا"

# خلافت را بر پا نمایید!

#أقيموا\_الخلافة!

!ReturnTheKhilafah#

!YenidenHilafet#